

مقایسه الگوهای مختلف مدیریت تلفیقی بر تراکم علف‌های هرز و عملکرد چغندرقند (*Beta vulgaris L.*)

علیرضا کوچکی^۱، مهدی نصیری محلاتی^۲، آسیه سیاهمرگوبی^۳، جاوید قرخلو^۴، مهدی راستگو^۵ و علیرضا قائمی^۶

چکیده

به منظور بررسی اثر روش‌های مختلف مدیریت علف‌های هرز در چغندرقند، آزمایشی در دو سال زراعی ۸۴-۸۵ و ۸۵-۸۶ در منطقه مشهد، انجام شد. هر آزمایش در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی و با سه تکرار انجام شد. تیمارهای مورد بررسی شامل: علف‌کش گلتکس + علف‌کش بتانال، علف‌کش گلتکس + کولتیواسیون، دیسک + علف‌کش بتانال، دیسک + کولتیواسیون، گیاه‌پوششی + علف‌کش بتانال، گیاه‌پوششی + کولتیواسیون، علف‌کش بتانال + وجین و در نهایت تیمار وجین کامل بود. نمونه برداری از جمعیت علف‌های هرز در سه مرحله، ابتدای فصل رشد، بعد از بعد از اعمال مدیریت و در انتهای فصل رشد شد. در آزمایش سال اول و دوم، در بین تیمارهای مدیریتی در مرحله اول نمونه‌برداری، تراکم علف‌های هرز در تیمارهای گیاه‌پوششی و دیسک نسبت به دیگر تیمارها کمتر بود. اما در مرحله دوم نمونه‌برداری در آزمایش اول تیمار وجین کامل و دیسک+کولتیواسیون به ترتیب با ۲۱/۵ و ۲۶/۶ بوته در مترمربع و در آزمایش دوم تیمار وجین کامل و تیمار علف‌کش بتانال + وجین به ترتیب با ۱۴ و ۱۷/۸ بوته در مترمربع کمترین تراکم علف‌هرز را داشتند. در آزمایش دوم حداقل و حداکثر عملکرد چغندرقند در تیمارهای گیاه‌پوششی + علف‌کش بتانال و وجین کامل به ترتیب با ۴۳ و ۱۰۴ تن در هکتار در مقایسه با تیمار شاهد با ۳۵۰۰ کیلوگرم در هکتار بدست آمد. حداکثر عیار قند(۱۹/۳۵ درصد) در تیمار علف‌کش بتانال + کولتیواسیون و حداقل عیار قند(۱۴/۸۸ درصد) در تیمار وجین مشاهده شد. البته حداکثر عملکرد قند در تیمار وجین + علف‌کش بتانال (۱۷/۸۵ در هکتار) و حداقل آن در تیمار گیاه‌پوششی+بتانال (۷/۵ تن در هکتار) بدست آمد.

واژه‌های کلیدی: مدیریت تلفیقی علف‌های هرز، گیاه‌پوششی، علف‌کش، کولتیواسیون، چغندرقند.

مقدمه

علف‌های هرز در مراحل ابتدایی رشد فراهم می‌کند از این‌رو باقیتی در کنترل علف‌های هرز در مراحل اولیه رشد دقت زیادی نمود.

با گذشت زمان، روش‌های مورد استفاده در کنترل علف‌های هرز چغندرقند، تغییر نموده است. با کاهش نیروی کار و متعاقب آن افزایش هزینه کارگری، مکانیزاسیون گسترش یافت که نتیجه آن جایگزینی روش وجین دستی با کولتیواسیون و مصرف علف‌کش‌ها بود (۲۱). در این میان استفاده از علف‌کش‌ها شتاب بیشتری یافت. اما بروز برخی از مشکلات در زمینه کاربرد علف‌کش‌ها نظیر آلودگی

حضور علف‌های هرز یکی از مهمترین عوامل محدود کننده تولید گیاهان زراعی بخصوص چغندرقند می‌باشد و از جمله مشکلاتی هستند که کشاورزان هرساله با آنها مواجهند (۲). از حدود ۲۵۰ گونه گیاهی که به عنوان علف هرز معرفی شده‌اند، حدود ۶۰ گونه آنها در مناطق چغندر کاری دنیا یافت می‌شوند. در این میان گونه‌های پهن‌برگ و باریک‌برگ به ترتیب ۷۰ و ۳۰ درصد از علف‌های هرز را تشکیل می‌دهند (۲). سرعت رشد پایین بهمراه تیپ رشدی خوابیده چغندرقند، زمینه را برای هجوم

۱: اعضای هیأت علمی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ۲: دانشجوی دکتری علف‌های هرز، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ۳: عضو هیأت علمی دانشگاه زنجان و ۴: عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی استان خراسان رضوی.

همکاران (۱۵) اظهار داشتند که کاشت گیاهان خفه کننده بهاره، قادر است بدون کاهش عملکرد ذرت، تراکم علفهای هرز را تا ۸۰ درصد کاهش دهد.

توسعه برنامه‌های مدیریت تلفیقی به آگاهی از مکانیزم‌هایی که بر چگونگی تغییرات ترکیب علفهای هرز تاثیر می‌گذارد، بستگی دارد. تغییر جوامع علفهای هرز را نمی‌توان تنها با یک عامل مورد بررسی قرار داد زیرا جوامع علفهای هرز تحت تاثیر عوامل زنده و غیرزنده زیادی قرار دارند (۲۳). عوامل زراعی و محیطی مثل تناوب زراعی، شخم، گیاه‌پوششی، نوع خاک، رطوبت خاک، استفاده از علف‌کش‌ها همگی بر جوامع علفهای هرز تاثیر می‌گذارد (۲۹). سوانتون و همکاران (۳۰) اظهار داشتند که خاکورزی حفاظتی^۱، گیاهان پوششی و تناوب زراعی مهمترین اجزای برنامه مدیریت تلفیقی می‌باشند. لیمن و دیک (۲۴) گزارش کردند که گیاهانی که در تناوب قرار می‌گیرند به دلیل دارا بودن توان رقابتی متفاوت در جذب منابع و داشتن خاصیت دگرآسیبی^۲، تاثیر زیادی بر ترکیب علفهای هرز می‌گذارد. اما نکته مهم در تعیین روش‌های مختلف مدیریت تلفیقی علفهای هرز در هر گیاه زراعی، مقرر و مقرر به صرفه بودن و امکان اجرایی آن می‌باشد. وسینک و همکاران (۳۳) نیز نشان دادند که در انتخاب نوع روش مدیریتی علفهای هرز محصول چغندر قند علاوه بر امکان عملی و مقرر به صرفه بودن همچنین قابلیت انعطاف روش از نظر اجرایی نیز حائز اهمیت است.

هدف از اجرای این آزمایش مقایسه بین الگوهای مختلف مدیریت علفهای هرز شامل الگوهای کاملاً متکی به علف‌کش، الگوهای ترکیبی با علف‌کش و الگوهای فاقد علف‌کش از نظر اثر بر ترکیب و تراکم علفهای هرز و نیز عملکرد کمی و کیفی چغندر قند در شرایط مشهد می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش طی دو آزمایش جداگانه در سال‌های زراعی ۸۵-۸۶ و ۸۴-۸۵ در دو قطعه زمین در منطقه مشهد، انجام شد. هر آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل

زیست محیطی و نیز مساله مقاومت علفهای هرز به علف‌کش‌ها، سبب نگرش جدید در امر مدیریت علفهای هرز در محصولات مختلف، از جمله چغندر قند شد (۱۹).

مدیریت تلفیقی علفهای هرز^۱ با تاکید بر استفاده از ترکیبی از چندین روش مدیریتی با یکدیگر، ضمن کاهش سهم استفاده از علف‌کش‌ها، منجر به مدیریت کارآمد و پایدار در کنترل علفهای هرز می‌شود. در این روش کنترل کامل علفهای هرز مدت نظر نیست، بلکه عمدتاً جلوگیری از تولید بذر و کاهش جوانه‌زنی بذور آنها در یک استراتژی طولانی مدت مدنظر می‌باشد (۱۱، ۱۴ و ۱۹). هتچر و ملاتدر (۱۹) تلفیق روش‌های مکانیکی و بیولوژیکی در سطح مراتع را بعنوان مهم‌ترین نوع از مدیریت تلفیقی علفهای هرز معرفی نمودند. بوند و گراندی (۱۱) نشان دادند که در کشاورزی زیستی^۲، برای کاهش جمعیت علفهای هرز به زیر تراکم آستانه خسارت، استفاده از یک روش به تنها ی مفید نبوده و باید از تلفیق چند رهیافت غیرشیمیایی استفاده نمود. پارکز و همکاران (۲۶) گزارش کردند که خاکورزی بین ردیف همراه با مقادیر کاهش‌یافته علف‌کش قادر است تا ۸۵ درصد، علفهای هرز را کنترل نماید. ابدین و همکاران (۸) تاثیر دوازده نوع گیاه‌پوششی^۳ را بر کنترل علفهای هرز ذرت بررسی نمودند و دریافتند که برای دستیابی به کنترل موثر علفهای هرز توسط گیاهان پوششی استفاده از علف‌کش یا شخم بین ردیف ضروری است. کازرونی و همکاران (۶) تاثیر دو نوع نظام شخم (حداقل و متداول) و شش تیمار مدیریت علفهای هرز (علف‌کش، روتویاتور، وجین دستی، علف‌کش+روتویاتور، علف‌کش+وجین دستی و وجین دستی+روتویاتور) را بر تراکم علفهای هرز و عملکرد گوجه‌فرنگی مورد بررسی قرار دادند. ایشان دریافتند که تیمار وجین دستی و ترکیب آن با علف‌کش بهتر از سایر تیمارها، علفهای هرز پهن‌برگ را کنترل نمود. بیشترین و کمترین عملکرد گوجه‌فرنگی در تیمار علف‌کش+روتویاتور و روتویاتور مشاهده شد. دیهان و

1. Integrated Weed Management (IWM)
4. Conservation tillage

2. Organic farming
5. Allelopathy

3. Cover crop

پیش رویشی همراه با خاکورزی، این علف کش نیز مانند علف کش پس رویشی مصرف شد.

در تیمار کولتیو اتور بین ردیف‌ها از ادوات رایج برای چغندر قند استفاده شد. عملیات کولتیو اسیون نیز با توجه به نیاز محصول و دو بار به فاصله ۳ هفتۀ انجام شد (اولین کولتیو اسیون در مرحله ۵ تا ۶ برگی چغندر قند انجام گرفت).

در تیمار وجین کامل نیز عملیات وجین ۳ بار در طی فصل رشد صورت گرفت (اولین مرحله وجین ۵ تا ۶ برگی چغندر قند انجام شد). لازم به ذکر است تمامی عملیات کنترل علفهای هرز در دوره بحرانی این گیاه (۸ هفته بعد از کاشت) اعمال گردید (۱).

در این آزمایش از جو رقم سهند بعنوان گیاه پوششی استفاده شد. عملیات کاشت جو در پاییز سال ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ انجام شد. یک هفته قبل از کاشت چغندر قند، بوته‌های جو کف بر شد و روی ردیف‌های کاشت چغندر قند قرار گرفت. هر کرت به دو بخش تقسیم شد که در یک بخش اندازه گیری مربوط به علفهای هرز و در بخش دیگر اندازه گیری مربوط به عملکرد چغندر قند انجام شد. نمونه برداری از جمعیت علفهای هرز در سه مرحله، ابتدای فصل رشد (قبل از مرحله ۴ برگی چغندر قند)، بعد از اعمال تیمارهای مدیریتی (در زمان بسته شدن کنوبی چغندر قند)، انتهای فصل رشد (قبل از برداشت) انجام شد. لازم به ذکر است در مرحله اول نمونه برداری فقط تیمارهای دیسک و گیاه پوششی انجام شده بود ولی نمونه برداری دوم زمانی انجام شد که تمامی تیمارها اعمال شده بودند. پس از تعیین بیomas کل و وزن غده، از هر کرت ۱۲ کیلوگرم غده برداشت و برای تعیین عیار قند به مرکز تحقیقات و خدمات زراعی چغندر قند منتقل شد. از آنجاکه در آزمایش سال اول بدلیل نشست قسمتی زیادی از زمین تحت کشت چغندر قند، امکان برداشت وجود نداشت لذا داده‌های عملکرد و عیار قند تنها نتایج سال دوم آزمایش می‌باشد. داده‌های آزمایش توسط نرم افزار MINITAB آنالیز و نمودارها نیز توسط نرم افزار EXCEL رسم شد. جهت مقایسه میانگین‌ها از آزمون حداقل توان دوم (LSD) استفاده شد.

تصادفی و با سه تکرار انجام شد. تیمارهای مورد بررسی شامل: علف کش گلتکس + علف کش بتانال، علف کش گلتکس + کولتیو اسیون، دیسک + علف کش بتانال، دیسک + کولتیو اسیون، گیاه پوششی + علف کش بتانال، گیاه پوششی + کولتیو اسیون، علف کش بتانال + وجین و در نهایت تیمار وجین بود.

کلیه عملیات کاشت، داشت و برداشت چغندر قند منطبق بر نیازهای رقم و عرف منطقه انجام شد. برای کاشت چغندر قند از رقم منژرم رایزو فورت استفاده شد. عملیات کاشت در تاریخ ۱۶/۰۲ و ۸۴/۰۲ و ۸۵/۰۲ در کرت‌های به ابعاد ۱۰*۵ متر و روی فواصل ردیف ۵۰ سانتی متر و فواصل بوته ۷ سانتی متر انجام شد. در زمان تنک کردن گیاه‌چهه‌های چغندر قند با اطمینان از حصول سبز شدگی مناسب با حذف بوته‌های اضافی فواصل ۲۰ سانتی متری برای آن تنظیم گردید. برای تامین نیاز کودی گیاه نیز ۱۰۰ کیلوگرم کود اوره بعد از عملیات تنک کردن مصرف شد. در این دو آزمایش برای افزایش دقت از تیمارهای شاهد کنار استفاده شد. بدین معنی که هر کدام از کرت‌ها به دو قسمت تقسیم شد، عملیات کشت در هر دو قسمت یکسان انجام شد و عملیات کنترل علفهای هرز با توجه به تیمار فقط در قسمت تیمار اعمال شد. به منظور اعمال تیمار دیسک زدن، ۱۴ روز قبل از کاشت نسبت به آبیاری کرت مورد نظر اقدام شد و بعد از جوانه زنی بذر علفهای هرز، عملیات دیسک و بلا فاصله عملیات کاشت انجام شد.

علف کش‌های مورد استفاده در چغندر قند شامل علف کش متامیترون (گلتکس)^۱ به میزان ۵ کیلوگرم در هکتار به عنوان علف کش پیش کاشت و علف کش فن مدیفام (بتانال)^۲ به میزان ۶ لیتر در هکتار بعنوان علف کش پس رویشی بود. از آنجاکه طبق عرف منطقه علف کش‌های پیش رویشی و پس رویشی به صورت مخلوط و پس رویشی در مرحله ۲ تا ۴ برگی استفاده می‌شود، در تیمارهای مخلوط علف کش پس رویشی و پیش رویشی، مخلوط علف کش در مرحله ۲ تا ۴ برگی حقیقی چغندر قند استفاده شد. همچنین به این دلیل که در منطقه مشهد مصرف علف کش پیش کاشت متداول نمی‌باشد، در تیمار علف کش

در سال اول آزمایش پیچک صحراوی با تراکم نسبی ۷/۱۳ تا ۴۹/۹۵ درصد و تاج خروس ایستاده با تراکم نسبی ۸/۱۶ تا ۴۰/۲۰ درصد در بین تیمارهای مختلف، بیشترین فراوانی را نسبت به سایر گونه‌ها داشتند. در انتهای فصل رشد، پیچک صحراوی، اویارسلام و توق بیشترین تراکم را به خود اختصاص داد. اما در سال دوم آزمایش، در میان گونه‌های مورد اشاره علف هفت بند با تراکم نسبی ۲۱ تا ۶۰، سلمه تره با تراکم نسبی ۱۶/۶۷ تا ۴۵/۴۵ و تاج خروس ایستاده با تراکم نسبی معادل ۰ تا ۱۸/۱۸ درصد پر تراکم ترین گونه‌ها در مرحله اول بودند. اما به تدریج و به سمت انتهای فصل رشد گونه‌های پیچک صحراوی با تراکم نسبی ۶/۲۵ تا ۴۶/۱۵ درصد و شیر تیغی با تراکم نسبی ۱۰ تا ۵۲/۹۴ درصد فراوانترین گونه‌ها بودند. به نظر می‌رسد، تفاوت ترکیب و تراکم گونه‌های متداول در دو آزمایش انجام شده به تفاوت شرایط آب و هوایی و عوامل ادافیکی در دو سال متفاوت و دو مکان مختلف مرتبط باشد.

نتایج و بحث

مجموعاً در کرتاهای آزمایشی هر دو سال آزمایش ۲۰ گونه علف هرز مشاهده شد که مهمترین گونه‌های موجود عبارت بودند از: تاج خروس خوابیده (*Amaranthus blitoides*), تاج خروس ایستاده (*Amaranthus retroflexus*), سلمه تره (*Chenopodium album*), خرفه (*Solanum nigrum*), شیرتیغی (*Oleracea*), تاج ریزی سیاه (*Xanthium strumarium*), توق (*Sonchus oleraceus*)، از علفهای هرز یکساله پهن برگ، سوروف (*Echinochloa crus-galli*) و دم روپاهی (*Setaria sp.*) از علفهای هرز یکساله باریک برگ، اویارسلام ارغوانی (*Cyperus rotundus*) از چندساله ای های باریک برگ و پیچک صحراء (*Convolvulus arvensis*), از چندساله ایهای پهن برگ، که تراکم نسبی مهمترین گونه‌های موجود هر آزمایش در مراحل مختلف نمونه برداری در جداول ۱ و ۲ نشان داده شده است.

جدول ۱: تراکم نسبی مهمترین گونه‌های علفهای در تیمارها و مراحل مختلف نمونه برداری در آزمایش اول

مرحله اول نمونه برداری										گونه علفهای هرز
Bet + W	W	Co + cu	Co + Bet	Di + Cu	Di + Bet	Gol + Cu	Gol + Bet	سیکل زندگی		
۳۰/۴۵	۲۰/۵۷	•	•	۱۸/۱۶	۲۰/۶۷	•	۲۱/۹	AB	<i>Amaranthus blitoides</i>	
۱۵/۵	•	۴۰/۲۰	•	۸/۱۶	۱۰/۶۷	۲۰/۶۸	۱۹/۸۲	AB	<i>Amaranthus retroflexus</i>	
۲۰/۲۸	۱۶/۵۷	۱۰/۱۴	۲۸/۵	۷/۲۶	۱۸/۶۷	۶/۲۴	۷/۲۷	AB	<i>Chenopodium album</i>	
۲۲/۱۲	۱۳/۵	۷/۱۳	۴۱/۹۵	۲۶/۰۵	۱۶/۶۵	۳۷/۹۳	۲۴/۵۵	PB	<i>Convolvulus arvensis</i>	
•	۱۵/۰۷	•	۱۴/۵	۸/۵۳	۵/۵۶	•	•	AG	<i>Echinochloa crus-galli</i>	
۱۱/۱۹	۱۷/۱۵	•	۱۵/۵	۱۰/۳۰	•	۱۴/۴۵	•	AB	<i>Solanum nigrum</i>	
۸/۴۶	۱۷/۱۴	۲۷/۰۳	•	۵/۱۹	۲۶/۷۸	۱۳/۸	۱۹/۰۹	PG	<i>Cyperus rotundus</i>	
•	•	۵/۰۷	•	۱۶/۰۵	•	۲/۴۵	۸/۸	AB	<i>Xanthium strumarium</i>	
مرحله دوم نمونه برداری										
•	•	۴/۷۱	•	•	•	•	•	AB	<i>Amaranthus blitoides</i>	
۲۸/۶۷	•	۱۹/۱۵	۱۰/۶۹	۱۸/۱۸	۵۲/۹۴	۲۵/۰۹	۱۶/۱۸	AB	<i>Amaranthus retroflexus</i>	
۱۵/۰۳	۲۲/۱۴	۳۰/۶۹	۱۰/۰۸	•	۱۱/۷۶	۸/۵۵	۳۸/۳۶	AB	<i>Chenopodium album</i>	
•	•	۱۰/۱۵	۴۳/۷۷	۹/۰۹	۵/۸۸	۱۴/۱۸	۳۲/۱۲	PB	<i>Convolvulus arvensis</i>	
•	•	•	۱۲/۳۸	۹/۰۹	•	•	•	AG	<i>Echinochloa crus-galli</i>	
•	۳۴/۲۹	۱۲/۶۹	۲/۶۹	۱۳/۶۴	۱۱/۷۶	۱۸/۱۸	•	AB	<i>Solanum nigrum</i>	
۳۶/۰۳	۴۲/۵۷	۱۴/۵۴	۲۰/۳۵	۹/۰۹	•	۲۹/۴۵	۱۳/۰۹	PG	<i>Cyperus rotundus</i>	
۱۹/۲۷	•	۸/۰۸	•	۴۰/۹۱	۱۷/۵۶	۴/۵۵	۳/۲۸	AB	<i>Xanthium strumarium</i>	
مرحله سوم نمونه برداری										
•	•	•	•	•	•	•	•	AB	<i>Amaranthus blitoides</i>	
۷/۶۹	•	۱۸/۱۵	•	•	۳۷/۹۳	۱۷/۵۶	۹/۰۹	AB	<i>Amaranthus retroflexus</i>	
۱۵/۳۸	•	۲۰/۹۳	•	۲۳/۸۵	•	•	۳/۰۳	AB	<i>Chenopodium album</i>	
۱۰/۷۷	۴۰/۹۱	۴/۵۴	۴۲/۵۰	•	•	•	•	PB	<i>Convolvulus arvensis</i>	
۲۳/۰۸	۹/۰۹	•	•	۲۳/۸۵	•	•	•	AG	<i>Echinochloa crus-galli</i>	
•	•	۲۲/۶۹	۳۱/۲۵	•	۱۳/۷۹	۱۱/۷۶	۴۲/۴۲	AB	<i>Solanum nigrum</i>	
۳۵/۳۹	۴۴/۰۹	۲۵/۵۴	۲۶/۲۵	۴۶/۴	۱۰/۳۵	۵۳/۰۸	۴۲/۴۲	PG	<i>Cyperus rotundus</i>	
۷/۶۹	۵/۹۱	۸/۱۵	•	۵۲/۱۵	۳۷/۹۳	۱۷/۵۶	۳/۰۴	AB	<i>Xanthium strumarium</i>	

(AB: چندساله پهن برگ، PB: یکساله باریک برگ، AG: یکساله پهن برگ)

Gol + Bet: Goltix+Betanal, **Gol + Cu:** Goltix + Cultivation, **Di + Bet:** Disk + Betanal **Di +Cu:** Disk + Cultivation, **Co + Bet :** Cover Crop + Betanal, **Co + cu:** Cover Crop + Cultivation, **W:** Weeding, **Bet+W:** Betanal + Weeding (Conventional)

جدول ۲: تراکم نسبی مهمترین گونه‌های علف‌های هرز در تیمارها و مراحل مختلف نمونه برداری در آزمایش دوم

مرحله اول نمونه برداری										
Gol + W	W	Co + cu	Co + Bet	Di + Cu	Di + Bet	Gol + Cu	Gol + Bet	سیکل زندگی	گونه علفهای هرز	
۴	•	•	•	۵۱/۲۶	۵/۵۶	۶/۹۰	۱۸/۱۸	AB	<i>Amaranthus blitoides</i>	
•	۲۸/۲۹	•	•	۲۶/۲۲	۱۶/۵۷	۱۷/۲۴	۳۱/۱۲	AB	<i>Amaranthus retroflexus</i>	
۲۴	۲۸/۵۷	۴۵/۴۵	۳۰	۲۶/۲۲	۱۶/۵۷	۱۷/۲۴	۳۱/۱۲	AB	<i>Chenopodium album</i>	
۸	•	۲۷/۲۷	•	•	۱۶/۶۷	۳/۴۵	۹/۰۹	PB	<i>Convolvulus arvensis</i>	
۸	۸/۵۷	•	۱۰	۱۰/۵۳	۱۶/۶۷	۳/۴۵	۴/۵۵	AG	<i>Echinochloa crus-galli</i>	
۴۰	۲۸/۵۷	۲۷/۲۷	۶۰	۲۱/۰۵	۲۷/۷۸	۳۷/۹۳	۲۷/۲۷	AB	<i>Polygonum aviculare</i>	
•	•	•	•	•	۵/۵۶	۱۰/۳۴	•	AB	<i>Portulaca oleracea</i>	
۱۲	۱۴/۲۹	•	•	•	•	۶/۹۰	۹/۰۹	AB	<i>Solanum nigrum</i>	
۴	۲۸/۲۹	•	•	۱۵/۷۹	۵/۵۶	۶/۹۰	•	AG	<i>Setaria sp.</i>	
•	۲۸/۲۹	•	•	۲۱/۰۵	۵/۵۶	۳/۴۵	•	AB	<i>Sonchus oleraceus</i>	
مرحله دوم نمونه برداری										
•	•	•	•	•	•	•	•	AB	<i>Amaranthus blitoides</i>	
•	•	•	•	۲۶/۰۹	•	۴/۵۵	۳/۰۳	AB	<i>Amaranthus retroflexus</i>	
•	•	۷/۱۴	۷/۶۹	۱۳/۰۴	•	۹/۰۹	•	AB	<i>Chenopodium album</i>	
۲۳/۲۲	•	۱۴/۲۹	۱۵/۳۸	۲۴/۷۸	۵	۴۵/۴۵	۲۶/۳۶	PB	<i>Convolvulus arvensis</i>	
•	۲۸/۵۷	۲۸/۵۷	۳۰/۷۷	۱۷/۱۹	۴۰	۱۸/۱۸	۱۸/۱۸	AG	<i>Echinochloa crus-galli</i>	
•	•	۱۴/۲۹	۲۳/۰۸	•	۳۰	۴/۵۵	۲۷/۲۷	AB	<i>Polygonum aviculare</i>	
•	•	۷/۱۴	•	۸/۷۰	۱۰	۹/۰۹	•	AB	<i>Portulaca oleracea</i>	
•	۱۴/۲۹	۷/۱۴	۱۵/۳۵	•	۵	۹/۰۹	•	AB	<i>Solanum nigrum</i>	
۱۶/۶۷	۵۷/۱۴	۲۱/۴۳	۷/۶۹	•	۱۰	•	۹/۰۹	AG	<i>Setaria sp.</i>	
۵۰	•	•	•	•	•	•	۹/۰۹	AB	<i>Sonchus oleraceus</i>	
مرحله سوم نمونه برداری										
•	•	•	•	•	•	•	۳/۰۳	AB	<i>Amaranthus blitoides</i>	
۳۰	•	•	•	۲۳/۸۵	•	•	۳/۰۳	AB	<i>Amaranthus retroflexus</i>	
•	۹/۰۹	۴/۷۱	۶/۲۵	۳/۸۵	۳/۴۵	•	۶/۰۶	AB	<i>Chenopodium album</i>	
۲۰	۱۸/۱۸	۹/۰۸	۶/۲۵	۲۴/۶۲	۱۷/۲۴	۵۲/۹۴	۱۲/۱۲	PB	<i>Convolvulus arvensis</i>	
۲۰	•	۱۸/۱۵	۱۲/۵	۳/۱۸۵	۱۷/۲۴	۱۱/۷۶	۶/۰۶	AG	<i>Echinochloa crus-galli</i>	
•	۹/۰۹	۲۲/۶۹	۳۷/۵	۳/۱۸۵	۱۰/۳۴	۵/۸۸	۱۸/۱۸	AB	<i>Polygonum aviculare</i>	
•	•	•	•	۳/۱۸۵	•	•	•	AB	<i>Portulaca oleracea</i>	
۱۰	۱۳/۶۴	۲۲/۶۹	۳۱/۲۵	•	۱۳/۷۹	۱۱/۷۶	۹/۰۹	AB	<i>Solanum nigrum</i>	
۱۰	۹/۰۹	۴/۵۴	۶/۲۵	•	•	•	•	AG	<i>Setaria sp.</i>	
۱۰	۴۰/۹۱	۱۸/۱۵	•	۴۶/۱۵	۳۷/۹۳	۱۷/۵۶	۴۲/۴۲	AB	<i>Sonchus oleraceus</i>	

(چندساله پهن برگ: PB, یکساله باریک برگ: AG, پیکساله پهن برگ: AB)

Gol + Bet: Goltix+Betanal, Gol + Cu: Goltix + Cultivation, Di + Bet: Disk + Betanal,

Di +Cu: Disk + Cultivation, Co +Bet : Cover Crop + Betanal, Co + cu: Cover Crop + Cultivation,

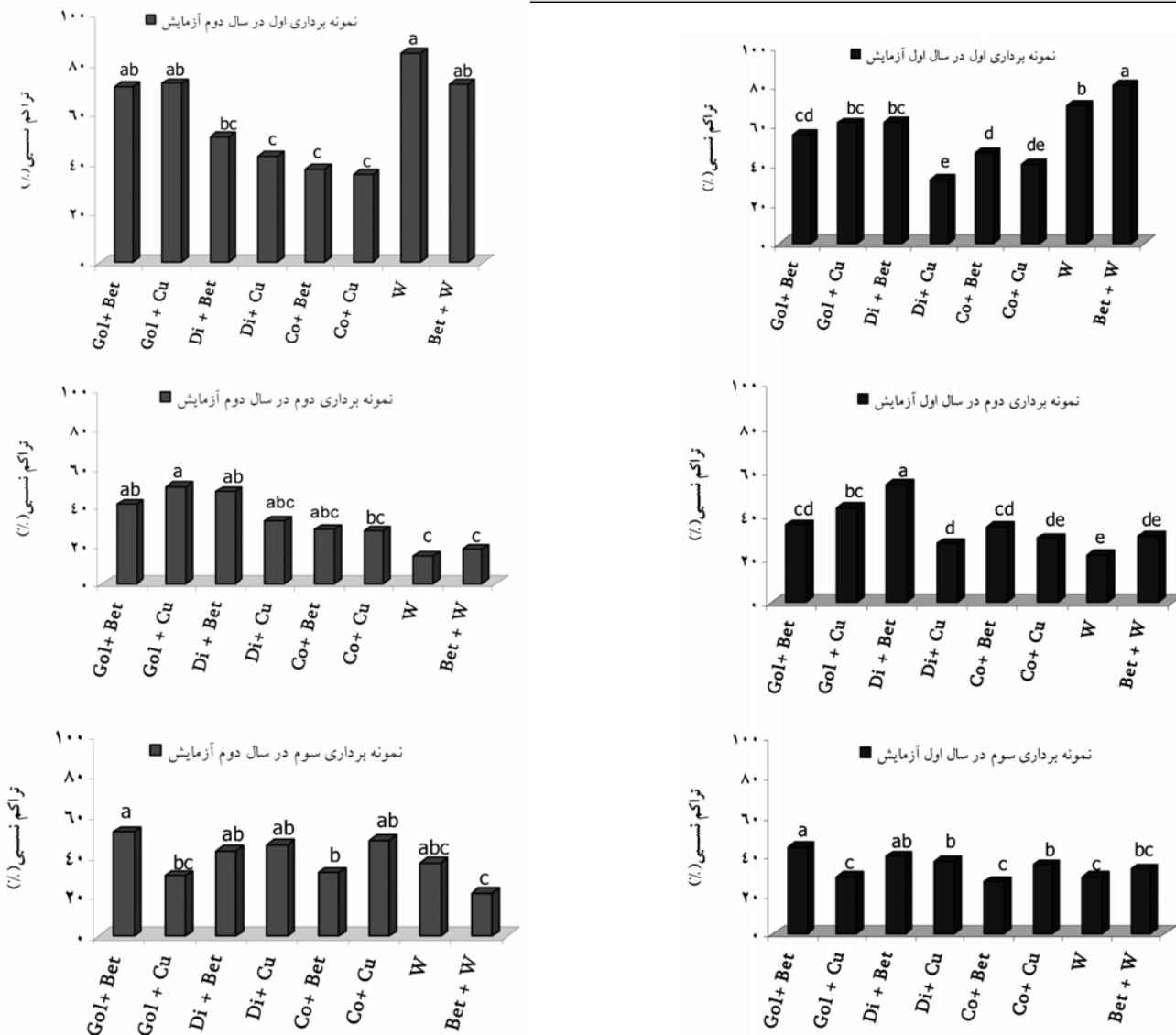
W: Weeding, Bet+W: Betanal + Weeding (Conventional)

نداشتند (شکل ۱).

در سال دوم از مایش، در مرحله اول نمونه‌برداری، تیمار گیاه‌پوششی با متوسط تراکم ۳۵/۶۶ و ۳۷/۷ بوته در مترمربع کمترین تراکم علف‌های هرز را داشت. در مرحله دوم نمونه‌برداری تیمار و جین با متوسط تراکم ۱۴/۰۹ درصد از شاهد و تیمار و جین + علف کش بتانال با متوسط تراکم ۱۷/۸۳ درصد از شاهد کمترین تراکم علف‌های هرز را داشتند (شکل ۲).

وجود بقایای گیاهی روی سطح خاک علاوه بر حفظ رطوبت، از رسیدن نور به لایه زیرین جلوگیری کرده و به این ترتیب از جوانهزنی بذور علف‌های هرز که اغلب ریز و فتوپلاستیک هستند جلوگیری می‌کند. اگرچه به نظر می‌رسد خاصیت دگرآسیبی بقایای جو نیز می‌تواند در کاهش تراکم

تراکم علف‌های هرز در مراحل مختلف نمونه‌برداری و در سال‌های مختلف در اشکال ۱ و ۲ نشان داده شده است. در سال اول آزمایش در مرحله اول نمونه‌برداری تیمار دیسک با متوسط تراکم ۳۲/۳ بوته در مترمربع و تیمار گیاه‌پوششی با متوسط تراکم ۴۰/۰۵ و ۴۰/۱۲ بوته در مرحله دوم نمونه‌برداری تیمار و جین با متوسط تراکم ۲۱/۵ بوته در مترمربع کمترین تراکم علف‌های هرز را داشتند. اما در مرحله دوم نمونه‌برداری دیسک با متوسط تراکم ۲۶/۶ بوته در مترمربع کمترین تراکم علف‌های هرز را داشت. اگرچه تیمارهای گیاه‌پوششی + کولتیوایسیون و وجین + علف کش بتانال با متوسط تراکم‌های ۲۹/۱۲ و ۲۹/۰۵ بوته در مترمربع اختلاف معنی‌داری با تیمارهای مورد نظر

شکل ۳: تراکم علفهای هرز در تیمارهای مختلف (درصد نسبت به شاهد) در مراحل مختلف نمونه برداری در سال دوم آزمایش (۱۳۸۵)

درصد کاهش دهنده اما دیما و همکاران (۲۰) دریافتند که تاثیر انواع گیاه پوششی در کنترل علفهای هرز متفاوت بوده و باقیستی در انتخاب گیاه پوششی دقت زیادی کرد. گیاهان پوششی بدلیل تامین مواد آلی خاک، کاهش فرسایش خاک، استفاده از نیتروژن باقی مانده از محصول قبل، تامین عناصر غذایی برای محصولات بعدی، حفظ رطوبت خاک و کاهش تبخیر قبل از بسته شدن کانوپی گیاه زراعی در سیستم های سخنم حفاظتی سودمند می باشند (۱۰).

در هر دو سال ازمایش، در مرحله اول نمونه برداری تراکم علفهای هرز در تیمارهای دیسک تفاوت زیادی با

شکل ۲: تراکم علفهای هرز در تیمارهای مختلف (درصد نسبت به شاهد) در مراحل مختلف نمونه برداری در سال اول آزمایش (۱۳۸۵)

علفهای هرز موثر باشد. ساماراجوا و همکاران (۲۷) اظهار داشتند که برخی از گیاهان پوششی نیز با استفاده از اثرات دگرآسیبی خود از استقرار و رشد علفهای هرز جلوگیری می کنند. دی هان و همکاران (۱۵) استفاده از گیاه پوششی در بین ردیفهای گیاه زراعی را گزینه جایگزین مصرف علف کش و خاکورزی متدائل عنوان نمودند و اظهار داشتند که کاشت گیاهان زراعی بهاره خفه کننده، می تواند با حداقل تاثیر بر عملکرد ذرت، تراکم علف هرز را تا ۶۰ درصد کاهش دهد. هافمن و همکاران (۱۷) دریافتند که گیاهان پوششی قادرند بدون ممانعت از رشد ذرت، بیomas علف هرز را تا ۹۶

پوششی منجر به کاهش تراکم علف‌های هرز می‌شود اما برای رسیدن به نتیجه مطلوب‌تر، شخم بین‌رده و یا مصرف علف‌کش نیز ضروری می‌باشد.

نتایج نمونه‌برداری مرحله دوم در هر دو سال آزمایش نشان داد که مصرف علف‌کش در مقایسه با تیمارهای گیاه‌پوششی و دیسک کارایی خوبی در کنترل علف‌هرز نداشت. بخصوص در تیمارهایی که از علف‌کش گلتکس استفاده شده‌بود، این امر مشهودتر بود (شکل‌های ۱ و ۲). در مزارع چغندرقد مشهد، بر اساس الگوی متعارف منطقه علف‌کش پیش‌رویشی (گلتکس) بصورت مخلوط با علف‌کش پس‌رویشی (بتانال) و مخلوط آنها بصورت پس‌رویشی استفاده می‌شود. زمان مناسب مصرف علف‌کش در میزان کارایی آن بسیار موثر است از این‌رو به نظر می‌رسد علف‌کش گلتکس به عنوان علف‌کش پیش‌رویشی نتوانسته توانایی بالقوه خود را در کنترل علف‌های هرز به خوبی نشان دهد. اگرچه تراکم بالای علف‌هرز در سطح مزرعه و زمان نامناسب مصرف علف‌کش پس‌رویشی (بتانال) نیز می‌تواند در بالا بودن تراکم علف‌هرز در این تیمارها موثر باشد. با افزایش تراکم علف‌هرز، مقدار جذب علف‌کش هر بوته کاهش می‌یابد، بنابراین در تراکم‌های بالا مقدار علف‌کش جذبی آن چنان کم می‌شود که قادر به بروز اثرات علف‌کشی نخواهد بود (۴). و نیکل و همکاران (۳۲) اظهار داشتند که در تیمار حداکثر تراکم دم‌روباهی (اسو)^۱ (۱۰ پی‌پی‌ام) تنها به میزان ۶۰ درصد سبب کاهش رشد آن شد در حالیکه در پایین ترین تراکم علف‌هرز، همان کاهش سطح رشد با کاربرد علف‌کش آلاکلر به میزان یک پنجم مقدار قبلی (۲۰ پی‌پی‌ام) تحقق یافت.

هدف کاربرد علف‌کش‌ها به حداقل رساندن تلفات گیاهان زراعی در نتیجه تداخل علف‌های هرز و کاهش هزینه‌های مدیریت علف‌هرز در تولیدات زراعی است. اتکای کامل به علف‌کش‌ها برای کنترل علف‌های هرز سبب ایجاد شرایط بی‌ثباتی برای ترکیب جمعیت علف‌هرز می‌شود. از سوی دیگر از آنجاکه علف‌کش‌ها تنها قادر به کنترل پوشش علف‌های هرز موجود در سطح مزرعه در زمان سماپاشی هستند و توانایی کنترل علف‌های هرزی که بعد از کاربرد علف‌کش ظاهر می‌شوند را ندارند لازم است

تیمار گیاه‌پوششی نداشت (شکل‌های ۱ و ۲). ایجاد شرایط مناسب برای جوانه‌زنی بذر علف‌های هرز قبل از کاشت گیاه‌زراعی و از بین بردن آنها با استفاده از دیسک یا علف‌کش‌های عمومی می‌تواند در کاهش فشار علف‌های هرز در مراحل اولیه رشد تاثیر بسزایی داشته باشد. واگذاشتن بستر بذر^۲ یک راه کار زراعی موثر در کنترل علف‌های هرز بخصوص در محصولات ارگانیک می‌باشد. در این روش بستر بذر چند هفته قبل از کاشت شخم زده می‌شود. علف‌های هرز جوانه‌زده در حد فاصل زمان آماده‌سازی بستر تا کاشت، بوسیله خاکورزی سبک، شعله افکن و یا سایر روش‌های غیرانتخابی کنترل از بین می‌روند. پویایی جوامع علف‌های هرز در پاسخ به روش مورد اشاره بسیار متفاوت بوده، به همین دلیل در حال حاضر چندان مورد استقبال قرار نگرفته است (۲۲).

وجین یک روش کاملاً موثر در کنترل علف‌های هرز بخصوص یکساله‌هاست. با توجه به اینکه در این آزمایش تیمارهای علف‌کش موقیت چندانی در کنترل علف‌های هرز نداشتند احتمالاً در تیمار وجین+علف‌کش بتانال، کاهش تراکم ملاحظه شده به خاطر موقیت عملیات وجین بوده است. وجین دستی یکی از مهم‌ترین اجزای مدیریت علف‌های هرز است. دست کاری خاک بوسیله شخم، امکان جوانه‌زنی گونه‌های زیادی از علف‌هرز را فراهم می‌کند از این‌رو لزوم وجین مکانیکی یا وجین دستی برای از بین بردن گیاهچه‌های باقی‌مانده انجام شود. اما در بسیاری از کشورها وجین دستی هزینه‌بر بوده و دسترسی به نیروی کار برای انجام آن مشکل است (۲۲).

در مرحله دوم نمونه‌برداری در هر دو سال اجرایی آزمایش، تیمار گیاه‌پوششی نیز پتانسیل خوبی در کنترل علف‌هرز از خود نشان داد. تیمار گیاه‌پوششی + کولتیواسیون در مقایسه با تیمار گیاه‌پوششی+علف‌کش بتانال تفاوت معنی‌داری با هم نداشتند، از بررسی تاثیر تیمار گیاهان‌پوششی در مرحله اول و دوم نمونه‌برداری می‌توان نتیجه گرفت که گیاه‌پوششی توانایی بالقوه خوبی در کاهش تراکم علف‌هرز دارد ولی استفاده از راه کارهای تکمیل کننده مانند مصرف علف‌کش یا کولتیواسیون در رسیدن به حداکثر کارایی گیاه‌پوششی در کنترل علف‌های هرز لازم است. آبدین و همکاران (۷) نیز اظهار داشتند که گیاه

علفهای هرز، عملکرد غده و شکر به ترتیب ۴۶ درصد و ۴۸ درصد کاهش یافت.

بعد از تیمار وجین کامل، تیمار وجین+علف کش بتانال، بیشترین عملکرد (۱۰۱ تن در هکتار) را داشت. با توجه به مطالب ذکر شده در قسمت‌های قبل در مورد تاثیر نه چندان مطلوب تیمارهای علف کش، به نظر می‌رسد بالا بودن عملکرد به دلیل تاثیر عملیات وجین بوده است. کمترین عملکرد غده در تیمارهای گیاه‌پوششی + کولتیواسیون و گیاه‌پوششی+علف کش بتانال مشاهده شد. با توجه به پایین بودن تراکم علف‌هرز در این تیمارها که در شکل ۲ مشهود است، بنظر می‌رسد گیاه جو بر روی چغندر قند خاصیت دگرآسیبی داشته باشد. اگرچه نتایج بعضی تحقیقات انجام شده با نتیجه حاصل از این آزمایش مطابقت ندارد. دیما و همکاران (۲۰) بمنظور بررسی اثر دو رقم جو، شش رقم تریتیکاله و سه رقم چاودار را بر جوانه‌زنی و رشد سوروف، دم روباهی (*Setaria verticillata*)، علف انگشتی (Digitaria sanguinalis) و چغندر قند بررسی کردند و دریافتند که جوانه‌زنی سوروف، دم روباهی و علف انگشتی به ترتیب ۳۹ تا ۶۹ درصد، ۳۴ تا ۶۰ درصد و ۷۸ تا ۹۰ درصد نسبت به تیمار عاری از گیاه‌پوششی کمتر بود. عملکرد چغندر قند در تیمارهای گیاه‌پوششی جو و چاودار بیش از تیمار تریتیکاله و بدون گیاه‌پوششی بود.

با توجه به تایید کارایی گیاه‌پوششی در کنترل علفهای هرز توسط محققان، بایستی از عدم تاثیر منفی گیاه‌پوششی بر عملکرد محصول اصلی نیز اطمینان داشت. هافمن و همکاران (۱۷) اظهار داشتند که گیاهان پوششی قادرند تا ۹۶ درصد بیوماس علف‌هرز کاهش دهند و سبب کاهش عملکرد در محصول ذرت نشوند. ساماراجوا و همکاران (۲۷) نیز گزارش کردند که خاک ورزی مناسب همراه با کشت مخلوط گیاه‌پوششی (*Astragalus sinicus*) روی عملکرد گندم اثر معنی‌داری نداشت.

در جدول ۳ تاثیر تیمارهای مختلف بر عیار قند چغندر قند نیز نشان داده شده است. تیمارهای مختلف اثر معنی‌داری بر عیار قند داشتند. به نحوی که تیمار وجین کمترین (۱۴/۸) درصد) و تیمار علف کش گلتکس + کولتیواسیون (۱۹/۳) درصد) بیشترین درصد عیار قند را به خود اختصاص دادند. بعد از تیمار وجین، تیمار گیاه‌پوششی + کولتیواسیون با ۱۶/۶

از تیمارهای ترکیبی در کنترل علفهای هرز استفاده نمود. محمود و همکاران (۲۵) اثر دو نوع علف کش پندیمتالین (استامپ)^۱ و اکسادیازون (رونستار)^۱ را در مقایسه با تیمار عاری از علف‌هرز و تیمار آلوده به علف‌هرز را در کنترل علفهای هرز پیاز مورد بررسی قرار دادند و دریافتند که کاربرد علف کش به تنها بی برای بدست آوردن عملکردی برابر با تیمار عاری از علف‌هرز کافی نیست. ویلسون (۳۱) نیز با انجام آزمایشی بر روی ذرت دریافتند که خاک ورزی بین‌رده همراه با مقادیر کاهش یافته علف کش می‌تواند علفهای هرز ذرت را تا ۸۵ درصد کنترل کند.

تاثیر تیمارهای مختلف کنترل علفهای هرز بر عملکرد غده چغندر قند در جدول ۳ نشان داده شده است. در بین تیمارهای مختلف تیمار وجین با عملکردی معادل ۱۰۴ تن در هکتار بیشترین و تیمار ترکیبی گیاه‌پوششی+علف کش بتانال با عملکرد ۴۴ تن در هکتار کمترین عملکرد را داشت. تفاوت تیمارها با تیمار شاهد بدون کنترل علف‌هرز که عملکردی معادل ۳/۵ تن در هکتار را داشت قابل توجه بود و حساسیت چغندر قند را در برابر علفهای هرز بخوبی نشان داد. شهbazی (۱۳۸۰) اظهار داشت که رقابت حاصل از عدم کنترل گونه‌های یکساله که هفته پس از کاشت یا ۴ هفته بعد از مرحله دو برگی چغندر قند ظاهر می‌شود، موجب کاهش عملکرد ریشه از ۲۶ تا ۱۰۰ درصد می‌گردد.

شوایزر و دکستر (۲۸) گزارش کردند که عدم کنترل علفهای هرز یکساله می‌تواند ۲۶ تا ۱۰۰ درصد کاهش عملکرد در چغندر قند ایجاد کند. کایا و بازلات (۲۱) تاثیر مدیریت تلفیقی علفهای هرز بر عملکرد غده و قند چغندر قند با تأکید بر کولتیواسیون و ترکیب دزهای کاهش یافته علف کش را مورد ارزیابی قرار دادند و دریافتند که تیمار دوبار کولتیواسیون+تنک کردن با ۹۶ درصد کنترل و تیمار ۲ بار وجین دستی + تنک کردن با ۹۸ درصد کنترل علف‌هرز بهترین تیمارها بودند. اگرچه ایشان تیمارهای ترکیبی کاربرد علف کش با دز کاهش یافته در سه مرحله، کاربرد علف کش با دز کاهش یافته در دو مرحله+یکبار کولتیواسیون و کاربرد علف کش با دز کاهش یافته در یک مرحله+تنک کردن+یکبار کولتیواسیون را راهکار مناسبی برای کنترل علفهای هرز عنوان نمودند. نتایج تحقیق نامبردگان نشان داد که در شرایط عدم کنترل

مدیریت تلفیقی علفهای هرز یک راهکار اکولوژیک بوده که می‌تواند راهگشای مناسبی در حل مشکل علفهای هرز با حداقل مصرف علف کش باشد (۷). در دو سال اجرایی این تحقیق، بعد از اعمال تیمارهای مورد نظر، در مرحله دوم نمونه برداری، تیمار و جین (در هر دو سال)، تیمار ترکیبی دیسک+کولتیواسیون (در سال اول) و تیمارهای ترکیبی و جین+علف کش بتانال (در سال دوم) بهترین تیمارها از نظر کاهش تراکم علفهای هرز بودند. گیاهان پوششی نیز نتایج خوبی نشان دادند. با توجه به اینکه این آزمایش در دو سال زراعی متفاوت و در دو قطعه زمین جداگانه در مشهد به اجرا در آمده بود، به نظر می‌رسد تغییر شرایط آب و هوایی، عوامل ادافیکی و همچنین زمان و نحوه اعمال تیمارها در تفاوت نتیجه دو سال موثر باشد.

با توجه به بالا بودن هزینه‌های کارگری ناشی از عملیات و جین دستی در گیاهان حساسی مانند چغندرقند، استفاده منطقی از علف کش‌ها در زمان مناسب رشد گیاه‌زاراعی و شرایط آب و هوایی مطلوب می‌تواند تا حدود زیادی هزینه‌های مذکور را کاهش داده و از نظر اقتصادی مفرونه در صرفه باشد. از این‌رو لازم است در تحقیقات مشابه در تعیین زمان مصرف علف کش‌ها دقت بیشتری نمود. استفاده چند مرحله‌ای علف کش‌ها و یا دزهای کاهش‌یافته نیز رهیافت‌هایی در مدیریت مطلوب علفهای هرز است. علاوه بر این استفاده از گیاهان پوششی می‌تواند نقش بسیار موثری در کنترل علفهای هرز داشته باشد اما برای جلوگیری از اثرات دگرآسیبی گیاه پوششی بر گیاه زراعی بایستی در انتخاب گیاه پوششی دقت زیادی کرد. در این آزمایش گیاه پوششی جو اثر بازدارنده بر رشد گیاه چغندرقند داشت اما می‌توان از سایر گیاهان پوششی مثل گیاهان خانواده بقولات (Fabaceae) و یا سایر غلات استفاده کرد (۲۰). کنترل علفهای هرز چند هفته قبل از کاشت گیاه زراعی نیز می‌تواند در کاهش فشار علفهای هرز در مراحل ابتدایی رشد چغندرقند تاثیر زیادی بگذارد مشروط بر اینکه روش‌های مکمل کنترل بعد از کاشت گیاه زراعی در زمان مناسب اعمال شود.

درصد و تیمار گیاه‌پوششی+علف کش بتانال با ۱۷/۱ درصد، کمترین درصد عیارقند را به خود اختصاص دادند. با توجه به اندازه بزرگ غدهای چغندرقند در تیمار و جین و به علت هوادهی غدهای چغندرقند در نتیجه عملیات کولتیواسیون این نتایج دور از انتظار نیست. البته چون بین اندازه ریشه و میزان قند آن همبستگی منفی وجود دارد بنابراین با بزرگ شدن اندازه غدها در تیمار و جین میزان قند در آن کاهش یافته است (۳).

با توجه به عملکرد غده چغندرقند و عیار قند چغندرقند، بیشترین عملکرد قند در تیمار و جین+علف کش بتانال با ۱۷/۸۵ تن در هکتار و کمترین آن در تیمارهای گیاه پوششی+علف کش بتانال و گیاه پوششی+کولتیواسیون با ۷/۵ و ۱۰ تن در هکتار بدست آمد (جدول ۳).

نتایج نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین عملکردهای در تیمارهای و جین+علف کش بتانال با تیمار و جین وجود ندارد. با وجود آنکه میزان قند در تیمار و جین کامل اختلاف معنی‌داری با سایر تیمارها داشت اما بالا بودن عملکرد غده در واحد سطح در نهایت منجر به افزایش عملکرد قند چغندرقند در این تیمارها گردید (جدول ۳). نکه قابل توجه در این آزمایش عدم وجود اختلاف معنی‌دار تیمارهای دیسک+علف کش بتانال، دیسک+کولتیواسیون و علف کش گلتکس+کولتیواسیون با تیمارهای مذکور می‌باشد.

جدول ۳: عملکرد غده، عیار قند و عملکرد شکر در تیمارهای مختلف کنترل علفهای هرز در سال دوم آزمایش (۱۳۸۵)

عملکرد شکر (تن در هکتار)	عیار قند (درصد)	عملکرد غده (تن در هکتار)	
abc1/۹۴	۱۷/۷bcd	۶۷/۵bcd	Gol+Bet
۱۴/۴ab	۱۹/۳۵a	۷۴/۴bcd	Gol+Cu
۱۵/۲۱ab	۱۸/۲۶bcd	۸۲/۳abc	Di+Bet
۱۵/۸۰ab	۱۸/۳۴ab	۸۶/۷abc	Di+Cu
۷/۴۸c	۱۷/۱۵cd	۴۳/۶d	Co+Bet
۹/۹۸bc	۱۶/۶d	۶۰/۱۶cd	Co+cu
۱۵/۵۰a	۱۴/۸۸c	۱۰۴a	W
۱۷/۷۷a	۱۷/۵۷bcd	۱۰۱/۲ab	Bet+W
۰/۶۳d	۱۷/۸۳bc	۳/۶e	Control

منابع

- ۱- بازوبندی، م.، م.ع. باعستانی مبتدی و ا. زند. ۱۳۸۵. علفهای هرز مزارع چغندر قند و مدیریت آنها. موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی.
- ۲- جهاد‌اکبر، م. ر.، ر. طباطبایی نیم اورد و ح. ر. ابراهیمان. ۱۳۸۳. بررسی دوره بحرانی کنترل علفهای هرز در کبوترآباد اصفهان. چغندر قند. ج. ۲۰. ش. ۱.
- ۳- خواجه‌پور، م.ر. ۱۳۸۵. گیاهان صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی.
- ۴- راشد‌محصل، م.ح. و ک. موسوی. ۱۳۸۵. اصول مدیریت علفهای هرز. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- ۵- شهرازی، ح. ۱۳۸۰. بررسی دوره بحرانی کنترل علفهای هرز در چغندر قند. گزارش نهایی. بخش تحقیقات چغندر قند خراسان.
- ۶- کازرونی، ا.، ع. کوچکی، م. نصیری و ش. اقبالی. ۱۳۸۵. بررسی اثر مدیریت منفرد و تلفیقی علفهای هرز بر تراکم و زیست توده علفهای هرز باریک‌برگ و زیست توده گوجه‌فرنگی. پژوهش‌های زراعی ایران. ج. ۴. ش. ۲.
- ۷- کوچکی، ع.، ح. ظریف کتابی، و ع. نخ فروش. ۱۳۸۰. رهیافهای اکولوژیکی مدیریت علفهای هرز. (ترجمه). انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- 8-Abdin, O.A., X.M. Zhou, D. Cloutier, D.C. Coulman, M.A. Faris and D.L. Smith. 2000. Cover crops and interrow tillage for weed control in short season maize (*Zea mays*). European Journal of Agronomy. 12: 93-102.
- 9-Anderson, T.N., and P. Milberge. 1998. Weed flora and the relative importance of site, crop, crop rotation, and the nitrogen. Weed Science. 46: 30 - 38.
- 10-Baldwin, K.R. 2006. Conservation tillage in organic farms. Center for environmental farming systems. PP. 1-12.
- 11-Bond, W., and A.C. Grundy. 2001. Non-chemical weed management in organic farming. Weed Research. 41: 383-405.
- 12-Buhler, D.D. 1998. Tillage systems and weed population dynamic and management. In "Integrated Weed and Soil Management" (Eds. J.L. Hatfield, D.D. B.A. Stewart) pp. 223-246. Ann Arbor Press.
- 13-Cainxinhas, M.L., A. Jeronimo, F. Rocha and A. Leitao. 1998. Relationship between the seed bank and actual weed flora in one agriculture soil in the Tapada da Ajuda(Lisboan). In" Aspects of Applied Biology 51, Weed sandbanks: Determination, Dynamics and manipulation" (Eds. G.T. Champion, A.C. Grundy, N.E. Jones, E.J.P. Marshall and R.J. Froud-Williams)pp.51-57. publ. Association of Applied Biologists, C/O Horticulture Research International Wellesbourne, Warwick, UK.
- 14-Chikoye, D., S. Schulz, and F. Ekeleme. 2004. Evaluation of integrated weed management practices for maize in the northern Guinea Savanna of Nigeria. Crop Protection. 23: 895 – 900.
- 15-De Haan, R.L., D.L. Wyse, N.J. Ehlke, B.D. Maxwell, D.H. Putnam. 1993. Simulation of spring-seeded smother plants for weed control in corn (*Zea mays*). Weed Science. 42: 35-43.
- 16-Ercinan, C.J. 1987. Effect of weed competition on the yield and quality of sugarbeet, Seker. 20:8-20.
- 17-Hafman, M.l., E.E. Regnier and J. Cardina. 1993. Weed and corn (*zea mays*) response to a hairy vetch (*Vicia villosa*) cover crop. Weed Technology. 7: 594-599.
- 18-Hamza. M.A., W.K. Anderson. 2005. Soil compaction in cropping systems A review of the nature, causes and possible solutions. Soil & Tillage Research. 82: 121–145.
- 19-Hatcher, P.E., and B. Melander. 2003. Combining physical, cultural and biological methods: prospects for integrated non-chemical weed management strategies. Weed Research. 43: 303 – 322.
- 20-Dhima,K.V., I.B. Vasilakoglou, I.G. Eleftherohorinos and A.S. Lithourgidis. 2006. Allelopathic Potential of Winter Cereal Cover Crop Mulches on Grass Weed Suppression and Sugar beet Development, Crop Science. 46:1682-1691.
- 21-Kaya, R. and S. Buzluk. 2006. Integrated weed control in Sugar beet through combinations of Tractor Hoeing and Reduced Dosages of an Herbicide Mixture. Turkish Journal of Agriculture and Forestry. 30: 137-144.
- 22-Lamour, A.L., and A.P. Lotz. 2007. The importance of tillage depth in relation to seedling emergence in stale seedbeds. Ecological modeling. 201: 536–546.
- 23-Legere, A. and D.N. Samson. 1999. Relative influence of crop rotation, tillage, and weed management on weed associations in spring barley cropping systems. Weed Science. 47:112-122.
- 24-Liebman, M., and E. Dyck. 1993. Crop rotation and intercropping strategies for weed management. Ecological

- Applications. 3: 92-122.
- 25-Mehmood, T., K.M. Khokhar, and M. shakeel. 2007. Integrated weed management practices in garlic crop in Pakistan. Crop Protection. 26: 1031-1035.
- 26-Parks, R.J., W.S. Curran, G.W. Roth, N.L. Hartwig, and D.D. Calvin. 1995. Common Lambsquarters(*Chenopodium album*) control in corn(*Zea mays*) with post emergence herbicides and cultivation. Weed Technology. 9: 728-735.
- 27-Samarajeewa, K.B.D.F., T. Horiuchi and S. Oba. 2005. Weed population dynamics in wheat as affected by *Astragalus sinicus* L.(Chinese milk vetch) under reduced tillage. Crop Protection. 24: 864-869.
- 28-Schweizer, E.E. and A.G. Dexter. 1987. Weed control in sugar beets (*Beta vulgaris*) in North America. Review of Weed Science. 3: 113-133.
- 29-Shrestha, A., S.Z. Knezevic, R.C. Roy, B.R. Ball-Coelho and C.J. Swanton. 2002. Effect of tillage, cover crop and crop rotation on the composition of weed flora in sandy soil. Weed Research. 42: 76-87.
- 30-Swanton, C.J., A.Shrestha, S.Z. Knezevic, R.C. Roy and B.R. Ball-Coelho. 1999. Effect of tillage systems, N, Cover Crop on the composition of weed flora. Weed Science. 47: 454-461.
- 31-Wilson, R.G., 1993. Effect of pre plant tillage, post-plant cultivation and herbicides on weed density in corn. Weed Technology. 7: 728-734.
- 32-Winkle, M.E., J.R.C. Leavitt, and O.C. Burnside. 1981. Effects of weed density on herbicid absorption and bioactivity. Weed Science. 29: 405-409.
- 33-Wossink, G.A., A.J. DeBuck, and H.C.M. Haverkamp. 1997. Farmer perceptions of weed control techniques in sugar beet. Agricultural systems. 55:409-423.
- 34-Zasada I.A, H.M. Linker & H.D. Coble.1997. Initial weed densities affect no-tillage weed management with a rye (*Secale cereale*) cover crop. Weed Technology. 11: 473-477.

Effect of different integrated weed management methods on weed density and yield of sugar beet crop

A. Koocheki, M. Nassiri, A. Siahmarguee, J. Gherekhloo, M. Rastgoo and A. Ghaemi¹

Abstract

In order to compare different weed management methods in sugar beet, two experiments were conducted at mashhad for two years in 2005-2006 and 2006-2007. Each experiment designed as a Complete Randomized Block with three replication. The treatments include: Metamitron(Goltix) plus Phenmedipham (Betanal) (Gol+Bet), Goltix plus Cultivation (Gol+Cu), Disk plus Betanal (Di+Bet), Disk plus Cultivation(Di+Cu), Cover Crop plus Betanal (Co+Bet), Cover Crop plus Cultivation (Co+Cu), Weeding (W) and Betanal plus Weeding (Bet+W). Samplings were taken at three stages early season, after imposing the treatments and late season. Results showed that at early season in two experiments, density of weeds was lower in cover crop and disk treatment compared with other treats and the second sampling in first experiment, weeding and disk plus cultivation of treatments with 21.5 and 26.6 respectively plants per m² and in second experiment year, weeding and application betanal plus weeding treatments, with 14 and 17.8 respectively plant in m² showed the lowest. In the second experiment year, minimum and maximum sugar beet yield were obtained with cover crop plus betanal and weeding with 43 and 104 ton per hectare respectively. The lowest yield was obtained in check plots with 3.5ton per hectare. Maximum sugar contain (19.35%) was obtained in betanal herbicide plus cultivation treatment and minimum (14.88%) was obtained with hand weeding treatment. However maximum sugar beet yield was obtained with betanal plus weeding (17.85 ton per hectare) and the minimum with cover crop plus betanal (7.5 ton per hectare).

Key words: integrated weed management, cover crop, herbicide, cultivation, sugar beet.

1. Contribution from College of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Zanjan University and Agriculture Research Center of Khorasan.